

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן ת.

עין משפט גזר מצוה

ל א מיי פ"ח מה' י"ט
הלכה ד סגמ לאוין עה
טו"ש"ע א"ח ס"י מקמז
סע"ף ז:
ל ב ג מ ג"ח פ"ח ע"ה הלכה
י סמג פ"ח טו"ש"ע
ל"ז ד מיי"ש ע"ה פ"ח הלכה
ד סגמ וטו"ש"ע ש"ס:
ל ח ה מיי"ש ע"ה פ"ח הלכה
י סמג ש"ס טו"ש"ע ש"ס
סע"ף ז:
ל ט ו מיי"ש פ"ח מהלכות
סמג פ"ח מהלכות ט
סמג ע"ה ל"ח:
ז ז מיי"ש פ"ח מהלכות
טוולת ע"ה הלכה ו
[ס] סמג ע"ה ל"ח:

תורה אור השלם

1. ולא יושף דם נקי בקרב ארץ אשר יי' אלהיך נתן לך נחלה והיה ע"ך דמים: דברים י ט
2. ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם וקנה אצלו ציור עד קברו אווהו מקבריו אל גיא המון גו: יחזקאל לט טו
3. בה אמר ארני אלהים כל בן נבר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נבר אשר בתוך בני ישראל: יחזקאל מט ט
4. והצדוע אשר בו הגעגעי גגויו יהיו פרמיה וראשו יזקה פרטו ועל שפם יקשה וקמא קמא יקרא יג מה
5. לא תקבל חרש לפני עור לא תתן מבטל וראת פאלהך אגני י: יקרא טו ד
6. ואמר סלו סלו פנו דרך הרמנו מכשול מדרך עצמי: ישעיהו נו ד
7. והזכרתם אתהם את בני הקדש ואת התורת והודעת להם את הדרך ללב בך ואת המעשה אשר יעשו: שמות יח כ
8. והזרתם את בני ישראל משמאתם ולא יתנו בטמאתם בטמא את משבני אשר בתוכם: ויקרא טו א
9. ושמרתם את משמרתו לכלי עשות מקחות התועבת אשר יעשו לפניכם ולא תשמוא בהם אגני י: אלהיכם: ויקרא יח ל
10. ובה תודה בכבודני ושם דרך אראנו בישע אלהים: תהלים נ כג

רבינו חננאל

פיסקא וחוטטין אותן. חטיטה את חפירה לא. ותיצנת את חוטטין בורות שיחין ומערות יחיד, בשיחיד צריך להן, ואין צריך לומר של רבים דכי רבים צריכין להם אפי' חפירה נמי שרי. ואין חופרין של יחיד, דכי אין יחיד צריך להן אפי' חטיטה נמי אסור. אמר רב אשי מתינתין נמי דיקא קתני עושין כל צרכי רבים, לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה. והדיקין לא, לאתויי את דתניא יוצאין

לא תקולו המים. כגון אצנים שנפלו מחמת הצור: חוטטין. ונפלו כרורות בקרקעית הצור מעלה אותן צמועד: אבל לא חוטטין אותן. אי אמרת בשלמא הא דקתני היא צרימא שלמעלה (א) של יחיד היינו צשיחיד צריך לו איכא לאוקמי האי דקתני צשאין יחיד צריך לו אללא אי אוקמת לה הא דחוטטין צשאין יחיד צריך לו איכא האי דקתני אבל לא חוטטין צמאי מוקמת לה: אללא מאי צשיחיד צריך לו? כלומר צמאי מוקמת האי דקתני חוטטין צשצבים צריכין להן והתניא כו' של רבים חופרין אותן: אללא קשיא קמייסא. דקתני אין חופרין צורות של רבים צשצבים צריכין לו קשיא להא צרימא דקתני הכא של רבים חופרין אותן: אללא סריך הכי. ואין צריך לומר צשל רבים דלחילו חפירה מותר ולא קשיא לרבי יוחנן דלמני לא שנו כו': מסינין נמי דיקא. דצשצבים צריכין לו דחפירה נמי מותר: לקוון אה דרביס. לפנות קוליס צשצרכיס: מרגילין נהוים צשכוו ארבעים סאה. צשמרגילין שיהא (י) נוגע צצמקוה אמת המים כדי שיהא צו ארבעים סאה: כל דמים צשנפכו שם. כגון צצקוליס צשצרכיס: סאה. דקתאמת דלאתויי הני נמי צשדיא קתני צצמתי מתקנין כו' אללא ודאי הא דקתני ועושין כל צורכי רבים לאתויי חפירה קא אמו: (ט) מציינין אה הקברות. צשעושין סימנים על הקברות צצכדי כדלמני צצמרוז (צ"ק דף סט). של צצברות צצדי דחוו צעצמות כדי שלא ילכו אכולי תרומה לשם: דכתיב וראה עצם וכו'. יחזקאל מתנבא על עמלות הפגרים המושלכין (ו) ורמו הוא שלא צה הכתוב (ז) אללא להזכיר וללמד שיהא אדם עושה ציון: כל צן נכר (ח) וערל צשר. צשמו אחיו מחמת מילה ולא ראו למונו ישראים פן ימות גס הוא כלאחיו לא יצא אל מקדשי לשרתני צשסורין צעצבות: גמיי. מסיני: עומאה קוראה לו פרוש. כלומר עושים סימנים על העומאה כדי שיהא מרגיש ופורש: (י) לפני עור לא תתן מכשול. כלומר עשו דבר על העומאה שלא יהו נכשלים צה נושא תרומה וטהרות: והוסיף. ומתרגמינן ומפרשין: עשו משמרת למשמרת. עשו משמרת לאוכלי תרומה דכתיב צה משמרת דכתיב (יח) ואני נתתי לך את משמרת תרומותי שלא יהו מטמאים: ושם דרך. צשעושין סימן צצזיה השם אורחותיו הממש צהפסד מנזה כנגד צכרה וצכר עצירה כנגד הפסקה. ושם כנו שמיין (י) צצשפא דריגלא לא הוה מקשי ליה. משום דלתו כולי עלמא לפירקא ואי מקשי ליה ולא הוה מזי לפרוקי הוה מכסיף: קרי

לא תקולו המים. קא סלקא דעמיה דהאי דקפריך הכא דככלל מתקנין הדרכים לא הוה קוון דרכים דתיקון משמע שמתקן הגשמיים והגומות הלך פריך הכי ומתוך כל אלו צהדיא קתני להו דהוה ככלל מתקנין כו' איכא האי דמקשה הך קושיא לא היתה מתניתא שגורה צפיו ולא הוה ידע (ז) דגרגס צה ומתקנין את הדרכים: והיה ע"ך דמים. פי' רבינו חננאל נקיט ליה דהאי קרא מפרש (ח) מהקרא דמני להאי ממשול ממתני' עם הגמלא יש ללמד שאסור להשקות קרקעות אללא אותן דהוה דבר האבד צשיתקלקלו התצואה והאילנות הנטועים צה והוה הדין לשאר עבודת קרקע אסור צחולו של מועד והא דלמתינן דמותר להשקות הני מילי כגון דלמית המים העוזרת צצדה עצמו דליכא צטרחה יתירא ומותר לתקן צורות שיחין ומערות של יחיד ושל רבים מותר לחפור לכתמליה כיון דצריכי למיס דהכי תניא לעיל כדפרישית: רמז צציון. דהאי קרא לא כתיב אללא לעמיד אבל לא צזמן הזה ומיהו משני דאיכא למילף מהתם: דהא מקמי דליתי יחזקאל. כלומר לדיק דלמית צצזמן הזה הוה (ז) מדאורייתא (א) אם כן מקמי דליתי יחזקאל הוה ליה להקדוש צרוך הוה לאשמועינן דלריך ציון ומתוך הצדה צצריס דקיס לן דלסורין מן המורה דלא כתיב צקרא אללא צהלכה עד דלמית יחזקאל והאי הכי נמי: רב פפא אמר סלו סלו. כל חד וחד נקיט מאי דהוה מסיק אדעתיה ולא פליגי אללא אורחיה דמלמלא דכל חד מסיק אדעתיה מאי דלא מסיק חצריה אדעתיה: בשבתא דריגלא. צצנת של יוס הרגל שהיו דורשין והיו מתקצצין כל בני העיר לשמוע הלכות של רגל: אין

לקוון את הדרכים ולתקן את הרחובות (האיסטראות) והאיסטראותן ולמוד המקואות וכל מקוה שאין בו מ סאה מרגילין לתוכו ארבעים סאה. ומניין שאם לא יצאו ותיקנו כל אלו, כל דמים שנשפכו שם מעלה אני עליהם כאילו הם שפכים, שנאמר ועשית מעקה לגגך וגו', וכתיב והיה עליך דמים. ופריך הא בהדיא קתני לה. מתקנין את הדרכים כו', כל צרכי רבים לאתויי מאי, לאתויי חפירה של רבים שהיא מותרת ש"מ. תניא בורות שיחין ומערות של יחיד, כונסין לתוכן מים במערות אבל לא חוטטין אותן ולא שפין את סדקיהן, ושל רבים חופרין אותן וסכין אותן בסיד. ומציינין את הקברות. רמו לציון מנא לן, מדכתיב וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון. ועד דלא אתא יחזקאל מאן אמרה, אללא גמרי לה ריחוקא אסמכה אקרא. ובי אבהו אמר מהכא, וטמא טמא יקרא, וטמא טמא יקרא לו ואומרת פרוש פרוש. ושמ' נמי, לה רב אשי מתינתין נמי דיקא קתני עושין כל צרכי רבים, לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה. והדיקין לא, לאתויי את דתניא יוצאין

קילקולי המים שברה"ר וכו': חטיטה אין חפירה לא אמר ר' יעקב אמר ר' יוחנן לא שנו אלא שאין רבים צריכין להם אבל רבים צריכין להם אפילו חפירה מותר וכו' רבים צריכין להם מי שרי והתניא חוטטין בורות שיחין ומערות של יחיד ואין צריך לומר של רבים ואין חופרין בורות שיחין ומערות של רבים ואין צריך לומר של יחיד מאי לאו בשרבים צריכין להם לא בשאין רבים צריכין להם דכוותה גבי יחיד שאין יחיד צריך להם חטיטה מי שרי והתניא בורות שיחין ומערות של יחיד כונסין מים לתוכן אבל לא חוטטין (ב) ולא שפין את סדקיהן ושל רבים חוטטין אותן ושפין את סדקיהן ואלא מאי בשיחיד צריך להם דכוותה גבי רבים בשרבים צריכין להם חפירה מי אסיר והתניא בורות שיחין ומערות של יחיד כונסין מים לתוכן וחוטטין אותן אבל לא שפין את סדקיהן ולא חוטטין לתוכן ולא סדין אותן בסיד ושל רבים חופרין אותן וסדין אותן בסיד אלא קשיא הך קמייסא תריץ הכי חוטטין בורות של יחיד * בשיחיד צריך להם ואין צריך לומר בשל רבים כשרבים צריכין להם דאפילו חפירה מותר ואין חופרין בורות שיחין ומערות של רבים בשאין רבים צריכין להם ואין צריך לומר של יחיד דכי אין יחיד צריך להם אפילו חטיטה נמי אסור אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני עושין כל צורכי רבים כל לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה לא לאתויי הא דתניא ואת (ג) האסטרטאות ולמוד את המקואות וכל מקוה שאין בו ארבעים סאה מרגילין לתוכו ארבעים סאה ומנין שאם לא יצאו ועשו כל מעלה עליהם הכתוב כאילו הם שפכים ת"ל והיה עליך דמים הא בהדיא קתני לה ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת המקואות ועושין כל צורכי רבים לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה שמע מינה: מציינין את הקברות: אמר ר"ש בן פזי רמז לציון קברות (ז) מן התורה מנין * תלמוד לומר ר' וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון א"ל רבינא לרב אשי הא מקמי דליתי יחזקאל מאן אמר ולישמעך הא דאמר רב חסדא דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו (ז) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי (ז) (לשרתני) מקמי דליתי יחזקאל מאן אמר אלא גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא הכא נמי גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא רבי אבהו אמר מהכא (ח) וטמא טמא יקרא טמא קוראה לו ואומרת לו פרוש וכן אמר רבי עוזיאל בר בריה דרבי עוזיאל רבה זומאה קוראה לו ואומרת לו פרוש והאי להכי הוא דאתא ההוא מיבעי ליה לכדתניא וטמא טמא יקרא (ט) צריך להודיע צערו לרבים ורבים מבקשין עליו רחמים א"כ ליכתוב וטמא יקרא מאי וטמא טמא שמעת מינה תרתי אביי אמר מהכא (י) ולפני עור לא תתן מכשול רב פפא אמר (י) (ב) ואמר סלו סלו פנו דרך רב חנינא אמר הרימו מכשול מדרך עמי ר' יהושע בריה דרב אידי אמר (ז) והודעת להם את הדרך (אשר) ילכו בה מר זוטרא אמר (ח) והזרתם את בני ישראל ממומאתם רב אשי אמר (ט) ושמרתם את משמרת עשו משמרת רבינא אמר (י) ושם דרך אראנו בישע אלהים אריב"ל (ז) כל השם אורחותיו וזכה

קילקולי המים שברה"ר וכו': חטיטה אין חפירה לא אמר ר' יעקב אמר ר' יוחנן לא שנו אלא שאין רבים צריכין להם אבל רבים צריכין להם אפילו חפירה מותר וכו' רבים צריכין להם מי שרי והתניא חוטטין בורות שיחין ומערות של יחיד ואין צריך לומר של רבים ואין חופרין בורות שיחין ומערות של רבים ואין צריך לומר של יחיד מאי לאו בשרבים צריכין להם לא בשאין רבים צריכין להם דכוותה גבי יחיד שאין יחיד צריך להם חטיטה מי שרי והתניא בורות שיחין ומערות של יחיד כונסין מים לתוכן אבל לא חוטטין (ב) ולא שפין את סדקיהן ושל רבים חוטטין אותן ושפין את סדקיהן ואלא מאי בשיחיד צריך להם דכוותה גבי רבים בשרבים צריכין להם חפירה מי אסיר והתניא בורות שיחין ומערות של יחיד כונסין מים לתוכן וחוטטין אותן אבל לא שפין את סדקיהן ולא חוטטין לתוכן ולא סדין אותן בסיד ושל רבים חופרין אותן וסדין אותן בסיד אלא קשיא הך קמייסא תריץ הכי חוטטין בורות של יחיד * בשיחיד צריך להם ואין צריך לומר בשל רבים כשרבים צריכין להם דאפילו חפירה מותר ואין חופרין בורות שיחין ומערות של רבים בשאין רבים צריכין להם ואין צריך לומר של יחיד דכי אין יחיד צריך להם אפילו חטיטה נמי אסור אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני עושין כל צורכי רבים כל לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה לא לאתויי הא דתניא ואת (ג) האסטרטאות ולמוד את המקואות וכל מקוה שאין בו ארבעים סאה מרגילין לתוכו ארבעים סאה ומנין שאם לא יצאו ועשו כל מעלה עליהם הכתוב כאילו הם שפכים ת"ל והיה עליך דמים הא בהדיא קתני לה ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת המקואות ועושין כל צורכי רבים לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה שמע מינה: מציינין את הקברות: אמר ר"ש בן פזי רמז לציון קברות (ז) מן התורה מנין * תלמוד לומר ר' וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון א"ל רבינא לרב אשי הא מקמי דליתי יחזקאל מאן אמר ולישמעך הא דאמר רב חסדא דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו (ז) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי (ז) (לשרתני) מקמי דליתי יחזקאל מאן אמר אלא גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא הכא נמי גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא רבי אבהו אמר מהכא (ח) וטמא טמא יקרא טמא קוראה לו ואומרת לו פרוש וכן אמר רבי עוזיאל בר בריה דרבי עוזיאל רבה זומאה קוראה לו ואומרת לו פרוש והאי להכי הוא דאתא ההוא מיבעי ליה לכדתניא וטמא טמא יקרא (ט) צריך להודיע צערו לרבים ורבים מבקשין עליו רחמים א"כ ליכתוב וטמא יקרא מאי וטמא טמא שמעת מינה תרתי אביי אמר מהכא (י) ולפני עור לא תתן מכשול רב פפא אמר (י) (ב) ואמר סלו סלו פנו דרך רב חנינא אמר הרימו מכשול מדרך עמי ר' יהושע בריה דרב אידי אמר (ז) והודעת להם את הדרך (אשר) ילכו בה מר זוטרא אמר (ח) והזרתם את בני ישראל ממומאתם רב אשי אמר (ט) ושמרתם את משמרת עשו משמרת רבינא אמר (י) ושם דרך אראנו בישע אלהים אריב"ל (ז) כל השם אורחותיו וזכה רב אשי מתינתין נמי דיקא קתני עושין כל צרכי רבים, לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה. והדיקין לא, לאתויי את דתניא יוצאין

קילקולי המים שברה"ר וכו': חטיטה אין חפירה לא אמר ר' יעקב אמר ר' יוחנן לא שנו אלא שאין רבים צריכין להם אבל רבים צריכין להם אפילו חפירה מותר וכו' רבים צריכין להם מי שרי והתניא חוטטין בורות שיחין ומערות של יחיד ואין צריך לומר של רבים ואין חופרין בורות שיחין ומערות של רבים ואין צריך לומר של יחיד מאי לאו בשרבים צריכין להם לא בשאין רבים צריכין להם דכוותה גבי יחיד שאין יחיד צריך להם חטיטה מי שרי והתניא בורות שיחין ומערות של יחיד כונסין מים לתוכן וחוטטין אותן ושפין את סדקיהן ואלא מאי בשיחיד צריך להם דכוותה גבי רבים בשרבים צריכין להם חפירה מי אסיר והתניא בורות שיחין ומערות של יחיד כונסין מים לתוכן וחוטטין אותן אבל לא שפין את סדקיהן ולא חוטטין לתוכן ולא סדין אותן בסיד ושל רבים חופרין אותן וסדין אותן בסיד אלא קשיא הך קמייסא תריץ הכי חוטטין בורות של יחיד * בשיחיד צריך להם ואין צריך לומר בשל רבים כשרבים צריכין להם דאפילו חפירה מותר ואין חופרין בורות שיחין ומערות של רבים בשאין רבים צריכין להם ואין צריך לומר של יחיד דכי אין יחיד צריך להם אפילו חטיטה נמי אסור אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני עושין כל צורכי רבים כל לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה לא לאתויי הא דתניא ואת (ג) האסטרטאות ולמוד את המקואות וכל מקוה שאין בו ארבעים סאה מרגילין לתוכו ארבעים סאה ומנין שאם לא יצאו ועשו כל מעלה עליהם הכתוב כאילו הם שפכים ת"ל והיה עליך דמים הא בהדיא קתני לה ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת המקואות ועושין כל צורכי רבים לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה שמע מינה: מציינין את הקברות: אמר ר"ש בן פזי רמז לציון קברות (ז) מן התורה מנין * תלמוד לומר ר' וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון א"ל רבינא לרב אשי הא מקמי דליתי יחזקאל מאן אמר ולישמעך הא דאמר רב חסדא דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו (ז) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי (ז) (לשרתני) מקמי דליתי יחזקאל מאן אמר אלא גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא הכא נמי גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא רבי אבהו אמר מהכא (ח) וטמא טמא יקרא טמא קוראה לו ואומרת לו פרוש וכן אמר רבי עוזיאל בר בריה דרבי עוזיאל רבה זומאה קוראה לו ואומרת לו פרוש והאי להכי הוא דאתא ההוא מיבעי ליה לכדתניא וטמא טמא יקרא (ט) צריך להודיע צערו לרבים ורבים מבקשין עליו רחמים א"כ ליכתוב וטמא יקרא מאי וטמא טמא שמעת מינה תרתי אביי אמר מהכא (י) ולפני עור לא תתן מכשול רב פפא אמר (י) (ב) ואמר סלו סלו פנו דרך רב חנינא אמר הרימו מכשול מדרך עמי ר' יהושע בריה דרב אידי אמר (ז) והודעת להם את הדרך (אשר) ילכו בה מר זוטרא אמר (ח) והזרתם את בני ישראל ממומאתם רב אשי אמר (ט) ושמרתם את משמרת עשו משמרת רבינא אמר (י) ושם דרך אראנו בישע אלהים אריב"ל (ז) כל השם אורחותיו וזכה רב אשי מתינתין נמי דיקא קתני עושין כל צרכי רבים, לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה. והדיקין לא, לאתויי את דתניא יוצאין

(א) [פי' דרכים המושלכין] (ב) [פי' חופרין צ"ב קמו. ד"ה מנין.] (ג) מענית ח: יומא ע"ה: סנהדרין כ"ג: פ"ג: וצחיה יח: [כ"ג:] (ד) [למאן צקרא:] (ה) [וטוה ל"ג: מהו ס. שנת סו. חולין ע"ה.] (ו) [ונצבות כ"ג:] (ז) [וטוה דף ג"ג.] (ח) [שיך למשה דף ג"ג.] (ט) [שיך צמשה דלעיל ג"ג.] (י) צששי צעין יעקב לוחא חיבת אללא (ז) [גיטין מה:] (ז) [פי' חופרין פ"ח:] (ח) [ונצבות כ"ג:] (ט) [ונצבות כ"ג:] (י) [ונצבות כ"ג:] (יא) [ונצבות כ"ג:] (יב) [ונצבות כ"ג:] (יג) [ונצבות כ"ג:] (יד) [ונצבות כ"ג:] (טו) [ונצבות כ"ג:] (טז) [ונצבות כ"ג:] (יז) [ונצבות כ"ג:] (יח) [ונצבות כ"ג:] (יט) [ונצבות כ"ג:] (כ) [ונצבות כ"ג:] (כ"א) [ונצבות כ"ג:] (כ"ב) [ונצבות כ"ג:] (כ"ג) [ונצבות כ"ג:] (כ"ד) [ונצבות כ"ג:] (כ"ה) [ונצבות כ"ג:] (כ"ו) [ונצבות כ"ג:] (כ"ז) [ונצבות כ"ג:] (כ"ח) [ונצבות כ"ג:] (כ"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל) [ונצבות כ"ג:] (ל"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"י) [ונצבות כ"ג:] (ל"יא) [ונצבות כ"ג:] (ל"יב) [ונצבות כ"ג:] (ל"יג) [ונצבות כ"ג:] (ל"יד) [ונצבות כ"ג:] (ל"טו) [ונצבות כ"ג:] (ל"טז) [ונצבות כ"ג:] (ל"יז) [ונצבות כ"ג:] (ל"יח) [ונצבות כ"ג:] (ל"יט) [ונצבות כ"ג:] (ל"כ) [ונצבות כ"ג:] (ל"כ"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"כ"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"כ"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"כ"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"כ"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"כ"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"כ"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"כ"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"כ"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"י) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"יא) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"יב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"יג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"יד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"טו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"טז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"יז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"יח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"יט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"כ) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"כ"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"כ"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"כ"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"כ"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"כ"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"כ"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"כ"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"כ"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"כ"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"י) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"יא) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"יב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"יג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"יד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"טו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"טז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"יז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"יח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"יט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"כ) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"כ"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"כ"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"כ"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"כ"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"כ"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"כ"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"כ"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"כ"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"כ"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"י) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"יא) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"יב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"יג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"יד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"טו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"טז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"יז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"יח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"יט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"כ) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"כ"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"כ"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"כ"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"כ"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"כ"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"כ"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"כ"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"כ"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"כ"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"י) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"יא) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"יב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"יג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"יד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"טו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"טז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"יז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"יח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"יט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"כ) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"כ"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"כ"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"כ"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"כ"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"כ"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"כ"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"כ"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"כ"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"כ"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"י) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"יא) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"יב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"יג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"יד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"טו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"טז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"יז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"יח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"יט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"י) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"יא) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"יב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"יג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"יד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"טו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"טז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"יז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"יח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"יט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"כ"ט) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"א) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ב) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ג) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ד) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ה) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ו) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ז) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ח) [ונצבות כ"ג:] (ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ל"ט) [ונצבות כ"ג:]